

Flight 93 National Memorial Let's roll

Het gat in het beton symboliseert de plek waar United 93 op 9/11 aan kwam vliegen

“Where were you when the world stopped turning?”, zong Alan Jackson kort na 11 september 2001. Het antwoord komt wanneer je vanaf de Lincoln Highway de toegangsweg naar het Flight 93 National Memorial opdraait.

TEKST → ROBERT DE KONING (WWW.JOURNEYLISM.NL)

FOTOGRAFIE → JOURNEYLISM.NL/NPS & BRENDA SCHWARTZ

Stapvoets rolt de auto richting de plek waar United 93 op een zonnige dag in september neerstortte. Iedere meter dichterbij is een stap terug in de tijd. De heuvels van Pennsylvania rollen je hier vriendelijk tegemoet. Zeventien jaar geleden lagen ze er net zo bij. Glanzend onder een stralende zon. Destijds onbeschreven, nu stille getuigen van het slechtste en het beste in de mens. *“Where were you when the world stopped turning?”* Voor 33 passagiers, zeven bemanningsleden en vier kapers is het antwoord: *“Right here.”*

9/11

Om 8:46 op de ochtend van 11 september 2001, boort American Airlines vlucht 11 zich in de noordtoren van het World Trade Center (WTC) in New York. Vier minuten eerder is United 93 met 25 minuten vertraging vertrokken van Newark naar San Francisco. Om 9:04 vliegt een tweede Boeing 767 het WTC in. Ditmaal is de zuidelijke wolkenkrabber het doelwit. Amerika is *under attack* en de aanval is nog maar net begonnen zal blijken. Terwijl miljoenen mensen over de hele wereld naar de beelden van de rokende toren in New York kijken, wordt het Pentagon door American Airlines vlucht

77 getroffen. Honderden, zo niet duizenden vliegtuigen bewegen zich op dat moment door het Amerikaanse luchtruim. Stuk voor stuk zijn het potentiële bommen. Aan boord van United 93 zijn op dat moment de twee piloten al vermoord met Stanleymessen. Vier kapers hebben de controle over het toestel overgenomen en het vliegtuig omgekeerd in de richting van Washington, D.C. Voor het oog van de wereld stort in New York de eerste toren van het WTC in. Twee minuten eerder hebben de passagiers op vlucht 93 de (tegen-)aanval ingezet.

Todd Beamer

Met een vertraging van ruim een half uur was United 93 vertrokken uit Newark. Todd Beamer was de dag ervoor teruggekomen van een vijfdaagse trip naar Italië met zijn zwangere vrouw. Beamer besloot de avond van de tiende thuis bij zijn gezin te blijven in plaats van direct door te vliegen naar San Francisco, waar hij om 13:00 de volgende dag een meeting had. Om 9:25, de Twin Towers stonden al in brand, kwam er in de cockpit een bericht van de luchtverkeersleiding binnen: *“Beware of cockpit intrusion.”* Slechts drie minuten later klonk er geschreeuw door de ether. Vier kapers

De entree van het monument is als een poort waardoor je terugreist in de tijd

Blik van de Wall of Names richting het bezoekerscentrum

Het vluchtpad van United 93 vormt de ruggengraat van het monument

De plattengrond op de voorgrond is het verzamelpunt voor rondleidingen met park rangers

Aan de rand van het bos ligt de boulder that saw it all

weten zich de cockpit in te vechten, de twee piloten worden gedood. De 33 passagiers en vijf overgebleven bemanningsleden worden naar achteren gedirigeerd. Daar weten dertien passagiers, waaronder Todd Beamer, naar huis of de autoriteiten te bellen. Langzaam maar zeker wordt duidelijk dat ze op een kamikaze vlucht zitten.

Let's Roll

Samen met een aantal andere passagiers en een deel van de crew, besluit Beamer het heft in eigen handen te nemen. Beamer staat op dat moment via een van de telefoons in het vliegtuig in contact met het callcenter dat *flight calls* afhandelt. Hij vertelt de vrouw die hij aan de lijn heeft, Lisa Jefferson, dat men na een stemming heeft besloten de cockpit te bestormen, de kapers te overmeesteren en het vliegtuig in de grond te boren voordat er nog meer slachtoffers op de grond vallen. *"If I don't make it, please call my family and let them know how much I love them"*, zijn de laatste woorden die Todd Beamer tegen Jefferson zegt voordat ze hem tegen zijn medepassagiers hoort roepen *"Are you ready? Okay. Let's roll."*

10:03 AM

Zes minuten later kijkt Nevin Lambert verschrikt omhoog. Vlak over zijn hoofd doorklieft een vliegtuig op volle snelheid de hemelsblauwe lucht. Ondersteboven met een snelheid van negenhonderd kilometer per uur slaat United 93 een metersdiepe krater in een veld bij Shanksville, Pennsylvania. Nevin Lambert zou nog jarenlang 's nachts wakker schrikken van de laatste blik op Flight 93 en de helden die een aanslag op het Witte Huis of Capitool wisten te voorkomen. Terwijl in New York de echo van het neerstorten van de eerste WTC-toren door de straten wegsterft, is het in Shanksville doodstil. Post dwarrelt naar beneden, een donkergrijze wolk drijft eenzaam door de hemelsblauwe lucht. Vier maanden later, op 9 januari 2002, wordt Morgan Kay Beamer geboren.

Laatste woorden

Anno nu is de plek waar United 93 neerstortte een monument van een memorial, vol symboliek. Op 11 september 2018 werden de veertig *wind chimes* in de 93 meter hoge Tower of Voices officieel ingewijd. Het vluchtpad van de gekaapte Boeing is de ruggengraat waaraan het bezoekerscentrum en de monumenten zijn

'Langzaam maar zeker wordt duidelijk dat ze op een kamikaze vlucht zitten'

vastgeklonken. Vanaf het bezoekerscentrum kun je lopen naar Memorial Plaza, de Wall of Names en de inslagplek waar een eenzame rots ligt die het allemaal heeft gezien. De Allée waarover je loopt is omzoomd door veertig bosschages en al wandelend passeer je een nieuw aangelegd wetland vol bloemen. De wandeling helpt om de stemmen in je hoofd een plek te geven. Stemmen van United 93's passagiers die je kunt beluisteren in het Visitor Center. Stemmen die hun laatste boodschap voor hun geliefden inspraken op een antwoordapparaat. Stemmen die op 11 september 2001 om 10:03 in de ochtend op deze plek verstomden.

Flight 93 National Memorial
6424 Lincoln Highway
Stoystown, PA 15563
www.nps.gov/flni